

XXXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling indtil Finantsloven for Finantsaaret fra 1ste April 1889 til 31te Marts 1890 er givet.

(Ugivet af Folkethingets Finantsudvalg den 21de Marts 1890.)

Udvalgets Flertal (Bust, Clausen, Dam, E. Hage, H. Holm, Holstein, Hørup, Tauber, Tutein) skal om denne Sag udtale følgende:

Ved Fremsettelsen af det til Udvalget henviste Lovforslag, var det efter Motiverne Regjeringens Hensigt tillige at forelægge for Thinget den saakaldte foreløbige Lov af samme Indhold af 1ste April 1889. Da denne imidlertid ogsaa formelt har ophørt at eksistere som Lov ved Thingets Forkastelse af samme, da den i Oktober Maaned f. A. blev indbragt i dette ved privat Initiativ, vil Udvalget kun have at beskæftige sig med Lovforslaget om Indtægts- og Udgiftsbevilling.

Vigesom Thinget altid har været viligt til, naar Finantslovens Vedtagelse er stødt paa Banskkeligheder, enten paa Grund af uforudsete Omstændigheder eller paa Grund af Uoverensstemmelse mellem de to Thing, da at medvirke til, at en midlertidig Bevillingslov kunde udkomme, saaledes vil det formentlig heller ikke nu være rigtigt at modsætte sig Forsøget paa atter at komme tilbage til lovlige Tilstande ved en saadan, da Regjeringen har fremsat Forslag derom. Og selv om dette, navnlig paa Grund af den fremrykkede Tid, ikke skulde kunne naaes — eller dog først kan naaes saa sent, at det ikke vil faae synderlig praktisk Betyd-

ning — saa maa man dog anse det for rigtigt, at Thinget gjennem sin Afstemning konstaterer sin Opfattelse med Hensyn til Indholdet af det forelagte Forslag, og derigjennem giver til Kjende, under hvilke Betingelser, det vilde kunne medvirke til Gjenrettelsen af ordnede Tilstande for Resten af Finantsaaret. — Hertil vilde det nemlig efter Flertallets Mening være nødvendigt at indskrænke Lovforslaget.

Med denne Begrænsning tilraader da Flertallet at fremme Forslaget og da at lægge den Form til Grund for dets Affattelse, som fra de første Aar efter Grundlovens Givelse gjennem en fast og langvarig Praxis har vunden konstitutionel Hævd, forsaavidt som dette under de nuværende Forhold kan ske. Vi foreslaa derfor, at den Bemyndigelse til Afholdelse af Udgifter, som Forslaget skal give, indskræntes til de saakaldte „nødvendige løbende“. Derimod vil man selvfølgelig ikke kunne nøies med, som tidligere, at henvise til de „hidtil gjældende Regler“, men bør formentlig i Stedet herfor indsætte de „indtil 1ste April 1885 gjældende Regler“, dog med de Modifikationer, som ere en Følge af senere af Rigsdagen vedtagne og af Kongen stadfæstede Love, og med den Begrænsning, der vil fremkomme derved, at de Hovedsummer og særskilte Poster, som ere vedtagne af Folkethinget ved 3die Behandling af Finants-